

*Сурсовулб.*

Ти има право: жалостъ-та ся искупва съ сълзы. Пъ сега тя тръбва да ся радва, защо-то ѝ прѣпоръчвамъ тебе за майкѫ, и ты ще ся грыжишъ за неѣ като за сѫщъ твоѣн дъщеріж.

*Тулла.*

Отъ първиянъ още азъ си ѹж обычамъ като мое члдо.

*Райна.*

О, Боже!... Оставете мя! ... (и иска като да бѣга; тръшка ся на стола и остава като въ несвѣсь).

*Сурсовулб* [на Тулла].

Поукротете ѹж. [отхожда си].

**ЯВЛЕНИЕ VIII.**

Тулла, Райна, Неда.

*Тулла.* [шепне на Неда].

Поумирп ѹж.

[Неда турга единѣ-тѣ си ражкъ на неѣ, а другѣ-тѣ изчи си и рони сълзы].

*Райна.* (свѣстява ся, и гляда ча около си).

Недо, защо си умыслена? Очи ти пажлени.

*Неда.*

(павежда ся до рамо-то Райнино, пострива си очи-тѣ).

Нѣма пищо, царкышо!...

*Райна.*

Недо, никой не ни каза защо ся събира падорѣ-тѣ безъ тейка... И кѣдѣ е той пистый.

*Тулла.*

Казватъ, какво Руска войска идела върху иш.